08/02/2021

Άγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης

/ Βίοι Αγίων

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης τιμάται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 8 Φεβρουαρίου.

Ἰὼν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
Ὑπῆρξε τιμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.
Ὄμβριμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Ο Άγιος Θεόδωρος ο Στρατηλάτης καταγόταν από τα Ευχάϊτα της Γαλατίας και κατοικούσε στην Ηράκλεια του Εύξεινου Πόντου. Στρατιωτικός στο επάγγελμα, διακρίθηκε για την γενναιότητά του και γρήγορα προήχθη στους υψηλότερους βαθμούς της στρατιωτικής ιεραρχίας. Αθλητής γενναιότατος ο Θεόδωρος, ήταν συγχρόνως και υπόδειγμα σεμνότητας όπως αρμόζει σε έναν γνήσιο Χριστιανό.

Όταν το 320 μ.Χ. ο Λικίνιος διέτριβε στη Νικομήδεια, άκουσε περί του Θεοδώρου ότι είναι Χριστιανός και βδελύσσεται τα είδωλα. Αμέσως απέστειλε στην Ηράκλεια

ανώτερους αξιωματούχους, για να τον συνοδεύσουν με τιμή στη Νικομήδεια. Αλλά ο Θεόδωρος διεμήνυσε διά των ιδίων απεσταλμένων στον Λικίνιο, ότι για πολλούς λόγους η παρουσία του στην Ηράκλεια ήταν συμφέρουσα και τον προέτρεπε να μεταβεί εκεί. Αποδεχθείς την πρόταση ο Λικίνιος μετέβη στην Ηράκλεια, όπου τον προϋπάντησε με λαμπρότητα ο Θεόδωρος, προς τον οποίο ο Λικίνιος άπλωσε το χέρι, ελπίζοντας ότι διά του Θεοδώρου θα προσείλκυε τους Χριστιανούς στη θρησκεία των ειδώλων. Κάποια ημέρα, ενώπιον του λαού, ο Λικίνιος προέτρεψε τον Θεόδωρο να θυσιάσει στα είδωλα. Ο Θεόδωρος αρνήθηκε και ζήτησε να του δοθούν τα χρυσά και αργυρά αγαλματίδια των θεών, για να προσφέρει αυτά θυσία στον οίκο του ιδιωτικά και μετά να προσφέρει δημόσια τις θυσίες. Πράγματι, ο Θεόδωρος έλαβε τα αγαλματίδια τα οποία κομμάτιασε και μοίρασε τα χρυσά και αργυρά αυτών στους πτωχούς. Ο εκατόνταρχος Μαξέντιος είδε την κεφαλή της θεάς Αφροδίτης στα χέρια ενός πτωχού και κατέδωσε το γεγονός στον Λικίνιο, ο οποίος θεώρησε τον Θεόδωρο ως εμπαίκτη και καταφρονητή των ειδώλων. Για τον λόγο αυτό τον συνέλαβαν και αμέσως άρχισαν να τον υποβάλλουν σε πολυειδείς τιμωρίες. Τον κτυπούσαν, έκαιγαν και έγδερναν το σώμα του Μάρτυρος. Στην συνέχεια οι δήμιοι τον σταύρωσαν και διαπέρασαν τα πόδια, τα χέρια και τα κρυφά μέλη του διά περόνης, τόξευσαν το πρόσωπό του με τέτοιο τρόπο ώστε να εκχυθούν τα μάτια του και τον άφησαν επάνω στον σταυρό. Ο Λικίνιος, φοβούμενος την οργή του όχλου, διέταξε να τον αποκεφαλίσουν. Έτσι ο φόβος παρεχώρησε την θέση του στη χαρά και η λύπη και ο κόπος στην ανάπαυση.

Το σεπτό σκήνωμά του μετετέθη, στις 8 Ιουνίου, από την Ηρακλεία στο προγονικό κτήμα του Αγίου, στα Ευχάιτα, κατά την επιθυμία του Αγίου την οποία εξέφρασε προ της εκτομής αυτού στον γραμματέα του Ούαρο. Η Εκκλησία μας εορτάζει στις 8 Ιουνίου την ανακομιδή των λειψάνων του.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος δ’. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.
Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε, ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης Ἀθλητής, ὅθεν σὲ πίστει, ἀεὶ μακαρίζαμεν.

Κοντάκιον
Ἦχος β’. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ἀνδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὁπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας τῶν Μαρτύρων κλέος Θεόδωρε, σὺν αὐτοὶς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύση ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.